

B107.

10 8/11

Dr. Škotič

BOLESTI DRVILJA

K. Šum. akad. 1921.~

①. Kva tenik,
caud. numer. 100
Zgl, oktobar 1931.

Zadaci nauke o bolestima šumskog drveća

Biljna patologija (Fitopatologija) je nauka o bolestima bilja uopće, te joj je zadatak, da opiše vanjske znakovne bolesti (simptomatika), prouči njihove uzroke (etiologija), naznači sredstva za zaštitu (terapija) i upozna nas sa okolnostima, koje o-
nemogućuju nastup bolesti (prophylaksa). Nauka o bol. drvja ima zadatak, da isto tako prouči simptome, etiologiju, prophylaksu i terapiju pojedinih bol. šum. drv., te ima silu jednak onom fitopatologije, samo joj je opseg daleko manji nego spomenutoj

Pojam bolesti i njihov uzrok.

Pod bolešću razumijevamo svaki abnormal. pojavu u život. procesu bilja, koja narušava život cijelog organizma ili njegov dijelova. Uzrok bolesti može biti organski ili anorg. svijet, ni čemu ovdje najviše pažnje posvetiti naročito uzročnicima iz biljnog carstva, a onima iz anorg. tek u glavnim crtama.

Bolesti bolesti samih provesti provesti čemo prema
uzročnicima istih, jer ovo ponajbolje odgovara nauč-
nim zahtjevima, dok podoba po vanjskom obli-
ku bol. ne zadovoljava pogotovo stoga, što često
razni uzročnici prouzrokuju sl. promjene.

Dosljedno tome možemo bol. druđa podijeliti
prema njih. uzročn. na sljedeće

1.) anorg. vijet.

a) kem. fizik. odnosi tla

b) atmosferilija (amo ubrajamo i stetni utje-
čaj industr. poduzeća)

2.) ozlede druđa, koje su indir. uzrok bolesti

3.) živi organizmi

a) parazit. biline

b.) razne životinje.

4.) unutarne stanje biline

a) fiziol. procesima nastali otrovi i Kiseline
(umornost tla)

b.) nepoznate promjene plazme, koje dovode do
tvorbe monstrociteta (torzija, fascijacija, pelorija.)

Radi potpunosti navodimo razlikovanje prema.

djelovanju uzročnika, te imamo:

- 1.) bolestan razvoj cijelih organa — vikin grm, šiške
- 2.) bolest starijega (patol. anatomija) — rak etc.
- 3.) abnormalan utjecaj na fiziol. funkc. (patol. fiziologija) — sniženje i povećanje asimilacije, disanja, transpiracije itd.

Bolestan razvoj cijelih organa izučavan je od Goebela u njegov djelu: Organographie d. Pflanzen. Patološkoj anatomiji posvetio je nar. profesor Münster, pa je iznesao niže navedeni sistem bolesnog starijega. Svako rastajanje u razvitku starijega ispod normale naziva on hypoplasija (nanizam) etiolement i chlorosis. Promjenu starijega, koja nije vezana na rast i diobu stanica zove on metaplasijom (nagonilanje škroba u stan., tvorba auto-kijama u bol. stan.) Tod hipertrofijom razumijeva on svaki abnorm. rast, a diobu stanica, koja dovodi do tvorbe s abnorm. brojem stan. u staničju jest hiperplazija. Kod ove posljednje razlikujemo 2 tipa ipt, ako su stan. jednake onim normal. staničjav; homeoplazija, a ako

Ove se raspadaju još u mnogim familijama
prema obliku spora i konzistenciji makrospora.
Te su ponajviše stetnici na lišću a djelomice
bez osobitog značenja

Finis

Agaricus melleus

Q. 10/12